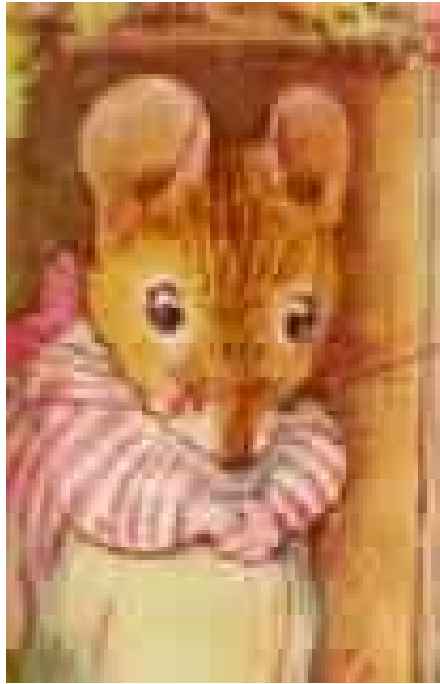

גברת טיטלמאוס

ב. פוטטר

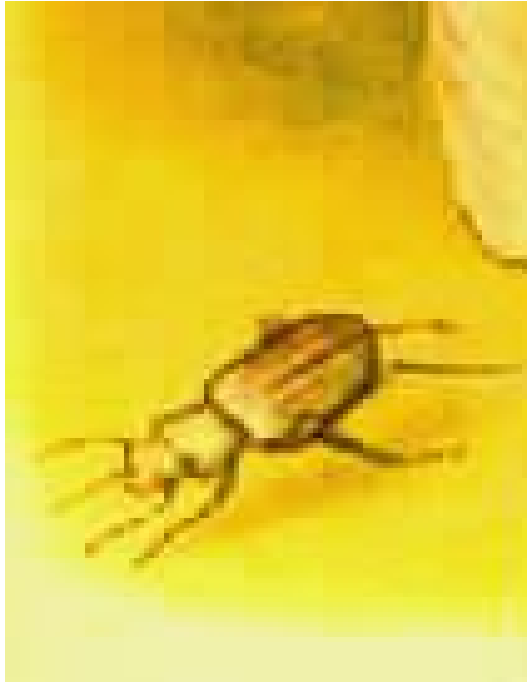
יד חרוצים תמשול (משלי 12/24)

הייתה פעם עכברה בשם גברת
טיטלמאוס. היא חיה במאורה תחת גדר
חיה. איזה בית מוזר. היו שם מטרים על
מטרים של מעברים למחסנים שונים,
למרתפי אגוזים ולמרתפי זרעים, הכל בין
שורשי שיחי הגדר.

היה שם מטבח, סלון, חדר מזווה והיה גם
חדר שינה של גברת טיטלמאוס, שם היא
ישנה במיטת קופסה קטנה.
גברת טיטלמאוס הייתה מאוד מסודרת
ונקיה, תמיד מטאטאה ומאבקת את
רצפתה החולית.

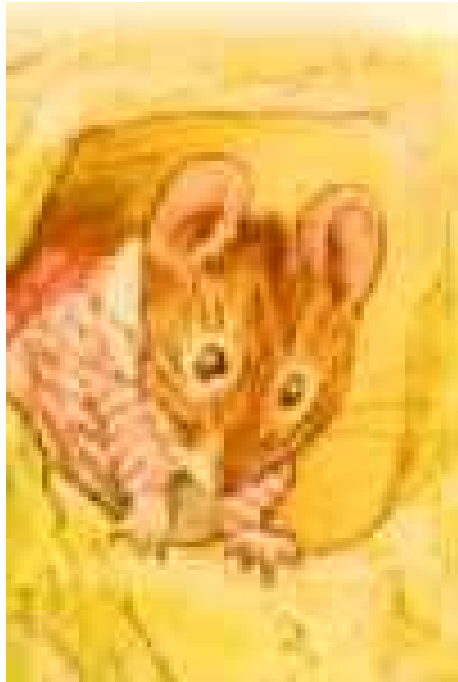

לפעמים חיפושית אבדה את דרכה בין מעברי הבית. "לכי, לכי מכאן עם רגליך המלוכלכות!" קראה גברת טיטלמאוס, כשהיא מנערת את מטלית האבק.

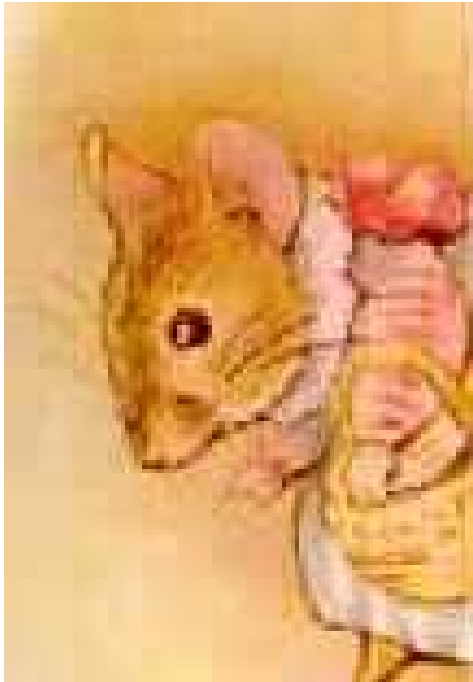

יום אחד נכנסה פרת משה רבנו במעילה
האדום. "ביתך בוער, גברת פרת משה!
רוצי לילדיך!"

יום אחד נכנס עכביש גדול ושמן.
"סליחה, זה לא ביתה של גברת מופט?"
"לך מכאן, עכביש שמן! אתה מפזר את
הקורים שלך בבית הנקי שלי!"
היא זרקה את העכביש מהחלון, הוא ירד
משם בחוט ארוך שטווה.

גברת טיטלמאוס הלכה למרתף כדי
לקחת קצת גלעיני דובדבן וזרעי עשב
לארוחה. בדרך התחילה לרחרח והביטה
על הרצפה.

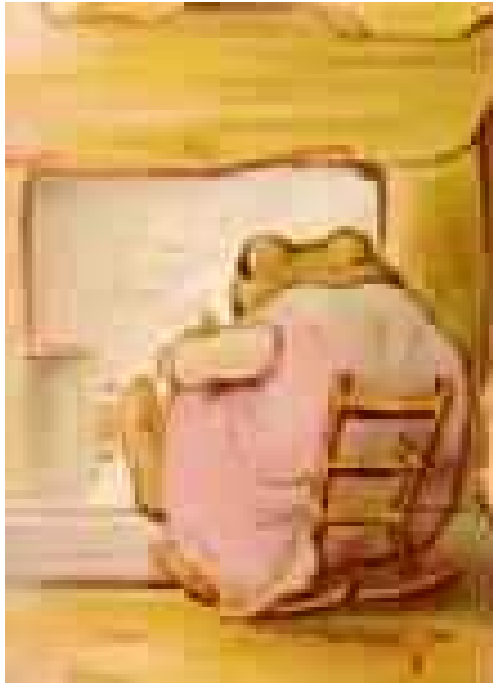
"אני מריחה דבר מה. אולי אלה חרקי
העובש" אני רואה את עקבות הרגליים
המלוכלכות שלהם."
אך פתאום, מעבר לפינה היא ראתה
דבורה גדולה. "זזזז..זזזז.." אמר הדבורה.
גברת טיטלמאוס הביטה עליה בחומרה.

"שלום גברת דבורה. הייתי שמחה לקנות
קצת דונג אצלך. אבל מה מעשייך כאן?
למה את באה תמיד לחלון שלי ואומר רק
זזזז..זזז?" גברת טיטלמאוס התחילה
להתרגז.
"זזזז..זזזז..בזזזז.." ענתה הדבורה. היא
פנתה למעבר צדדי ונעלמה בחדר המיועד
לאצטרובלים.
גברת טיטלמאוס אכלה את האצטרובלים
עוד לפני החורף והחדר אמור היה להיות
ריק. אבל הוא היה מלא אזוב מלוכלך.

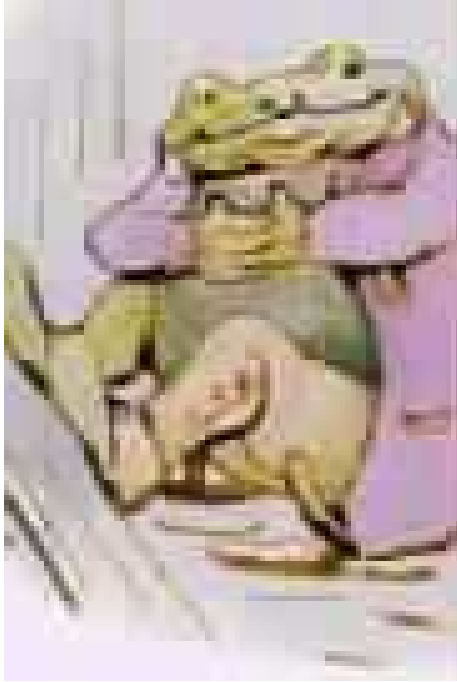

גברת טיטלמאוס התחילה להוציא את
האזוב. שלוש או ארבע דבורים אחרות
הרימו את ראשיהן וזמזמו בקול רם.
"אני לא משכירה דירות! זאת פריצה
לביתי!" קראה גברת טיטלמאוס "אני
חייבת להתפטר מהן.." "זזזז.." "אבל מי
יעזור לי?" "זזזז..זזזז.."
"אני לא אבקש את מר ג'קסון. הוא אף
פעם לא מנגב את רגליו."

היא החליטה לעזוב את הדבורים עד
אחרי ארוחת ערב. אבל כשנכנסה לסלון
שמעה שעול בכל צרוד. זה היה מר ג'קסון
בעצמו.

הוא ישב בכסא-נדנדה, גלגל את אגודליו
וחייך, עם רגליו על משען התנור. הוא גר
בסמוך לגדר החיה, בתעלה מלוכלכת
ממש.

"שלום, מר ג'קסון. מה שלומך? וי, כמה
אתה רטוב!"
"תודה, תודה גברת טיטלמאוס! אשב כאן
ואתייבש קצת" אמר מר ג'קסון.

הוא ישב שם וחיך והמים נטפו ממעילו.
גברת טיטלמאוס הלכה מסביב עם
סמרטוט. הוא ישב כל כך הרבה זמן
שהיא נאלצה להזמין אותו לארוחה. היא
הציעה לו קודם כמה גלעיני דובדבנים.
"תודה, תודה רבה גברת טיטלמאוס. אבל
אין לי שיניים, אין שיניים!" אמר מר
ג'קסון. הוא פתח ללא צורך את פיו
ובאמת לא היו לו שיניים.

היא הציעה לו קצת פלומת סביון. "הו..
פופפ..פווו." הפלומה התפזרה בכל
החדר.
"תודה, באמת תודה גברת טיטלמאוס!
מה שהייתי אוכל ברצון זו אולי צלוחית
קטנה של דבש!"
"אני חוששת שאין לי דבש, מר ג'קסון!"
אמרה גברת טיטלמאוס.
"טידלי.. טידלי גברת טיטלמאוס, אני
דווקא מריח גבש. בעצם לכן באתי" אמר
מר ג'קסון המחייך.

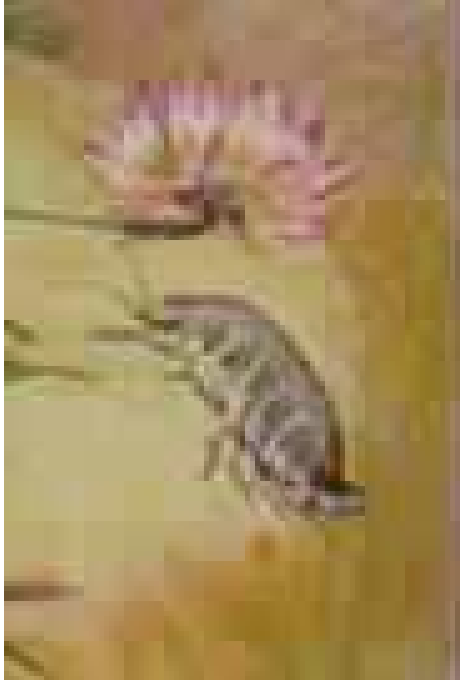
מר ג'קסון קם מהכסא והתחיל להציץ
לארונות. גברת טיטלמאוס הלכה אחריו
עם סמרטוט וניגבה את עקבות רגליו
הגדולות ורטובות.
כשהוא השתכנע שאין דבש בארונות הוא
התחיל להיכנס למעברי הבית.

"זהירות מר ג'קסון! אתה עלול להיתקע
שם!"

"טידלי.. טידלי" גברת טיטלמאוס.
הוא דחס את עצמו למזווה.

"טידלי.. טידלי..?" "טידלי.. טידלי..?" אין
דבש? אין דבש, גברת טיטלמאוס?"

אחרי מדף הצלחות הוא מצא שלושה
יצורים קטנים. שניים מהם הוא תפס,
השלישי הצליח להתחמק.
אז הוא דחק את עצמו למחסן. שם מר
פרפר טעם קצת מהסוכר, אבל הוא עף
מיד מהחלון.

"טידלי.. טידלי.. גברת טיטלמאוס. נראה
שיש לך כאן אורחים רבים."
"ובלי שהזמנתי אותם" רמזה לו גברת
טיטלמאוס.
הם עברו דרך מעבר חולי. "טידלי..
טידלי.." "זזז..זזז.."
מר ג'קסון תפס את הדבורה הגדולה אבל
הניח אותה מיד. "אינני אוהב דבורים"
אמר כשהוא מנגב את פיו בשרוול מעילו.

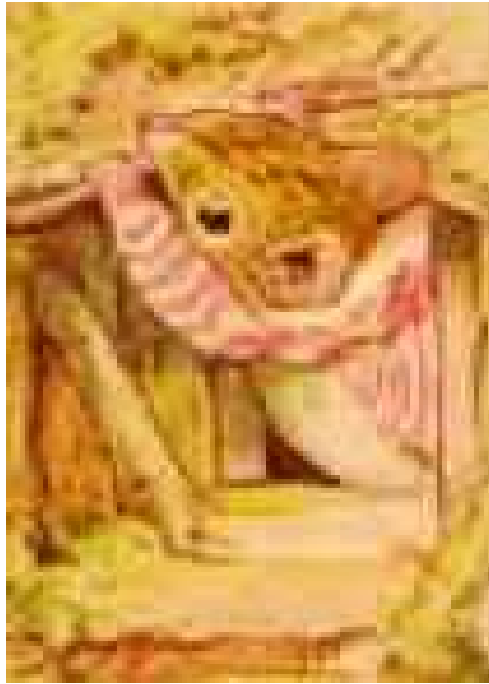

"לך מכאן, קרפד מלוכלך שכמותך!"
קראה הדבורה.
"איזה אסון כאן בביתי!" קראה גברת
טיטלמאוס וסגרה את עצמה במרתף
האגוזים.
מר ג'קסון הוציא את הדבורים מהקן
שלהן. העקיצות לא השפיעו עליו כלל.

כשגברת טיטלמאוס העזה לצאת כולם
כבר עזבו.

אבל הלכלוך בבית היה איום ונורא!
"עוד לא היה לי דבר כזה מרוח בדבש,
אזוב רטוב, פלומת סביון וסימני רגליים
מלוכלכות, גדולות וקטנות. כל זה בביתי
המסודר והנקי!"

היא אספה את האזוב ואת שארית הדונג.
אז יצאה והביאה כמה זרדים כדי לסגור
חלקית את הדלת. "אעשה אותה קטנה
מדי בשביל מר ג'קסון!"

היא לקחה סבון וסמרטוטים ומברשת
חדשה מהמחסן, אך הייתה עייפה מדי
כדי לעשות משהו. היא נרדמה תחילה
בכורסה שלה ואחר כך הלכה למיטה.

"האם אי-פעם יהיה כאן שוב נקי?" חשבה
גברת טיטלמאוס המסכנה.
היא קמה בבוקר והתחילה בניקיון אביבי
שנמשך שבועיים. היא טאטאה וצחצחה
ושפשפה ואיבקה ומרחה את הרהיטים
בדונג דבורים, ומרקה את כלי האוכל
שלה.

כשהכל היה כבר מסודר ונקי היא ערכה
מסיבה לעכברים קטנים אחרים, בלי מר
ג'קסון.

הוא הריח את המסיבה ובא, אבל לא יכול
היה לעבור בדלת. אז נתנו לו קצת צוף
דרך החלון והוא הלך משם מרוצה. לא
נעלב בכלל.

הוא ישב בחוץ בשמש ואמר "טידלי..
טידלי...! שיהיה לך לבריאות, גברת
טיטלמאוס."